

UURAISTEN LAULU

Omitetaan opettaja E. V. Riihimäelle

1 Sydän-Suomea kappale luotu
kotikonnuksi meille on.
mäet, harjut ja suot sen suotu,
kumu kuusten, hongikon.
Ahot, kankaites kaltaat armaat,
meille kalpaus ainainen.
salolampies pälyvät parmaat,
kotiseutumme Uurainen.

4 Helohleikka se Kyynämön rantaa
käy kauniisti kaartaen,
ja loistoa armasta antaa
valonhohtoinen Uuranen.
On järves' sun vienot ja vehmaat,
ah, tunnelma kotoinen.
Rannat kaislikon kaartamat armaat,
kotiseutumme Uurainen.

2 Sun harjujes hartelta kantaa
katse kauas taa korpien.
Näät laajalti taivaan rantaa,
sinisiintoa metsien.
»Olet melle sä sentään kallis»,
sol sielussa riemuiten.
»sulle syömmemme kaikkensa sallis,
kotiseutumme Uurainen!»

5 Aittovuorella louhikot kertoo,
missä ranta ol' muinaisveen.
Kuru Kuukan allansa katsoo
kuin kalhoten menneeseen.
Olet untemme uljas kehto,
pyhä pyrkimys sydämen,
olet laulumme. lempemme lehto,
kotiseutumme Uurainen.

3 Sun honkaisten harjujes alla
sinijärvet ja lammet on.
Niitä välkkyvän näät kaikkialla
kimmelhelminä hongikon.
»Olet kappale kaunista maata»,
niin syömmemme tuntee sen
»emme unhoittaa sua saata,
kotiseutumme Uurainen.»

6 Mäet korkeat kolvikkopaltein,
talot, tanhuat kiireellään,
pyhät pihlat kukkasin valkein,
tuomet tuoksuvat niityillään.
Olet onnemme. synnyinkehto,
olet täyttymys rakkauden,
ikirauhamme autuas lehto,
kotiseutumme Uurainen.

7 Karut vainios kertovat työstä,
myös taistoista taattojen.
Nous' kalmistosaaries yöstä
aamu uutten aikojen.
Olet melle sä sentään kallis,
olet tolvomme ainainen.
Sulle Luoja kun suojojansa sallis,
kotiseutumme Uurainen!

Myydään Uuraisten San-
karipatsasrahaston hyväksi

Heikki Kumo.
Opettaja

Uuraisten laulu 1940-luvun alusta. – Museovirasto, kansatieteen perinnearkisto K
28; erään uuraislaisen vastaus.